

Sygn. akt I C 906/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 października 2018 r.

Sąd Rejonowy w Rybniku I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Piotr Gomola
Protokolant:	stażysta Katarzyna Sosnowska

po rozpoznaniu w dniu 4 października 2018 r. w Rybniku

sprawy z powództwa mał. W. K.

przeciwko W. G.

o zwolnienie spod egzekucji

1. oddała powództwo,
2. zasądza od powoda mał. W. K. na rzecz pozwanego W. G. kwotę 17 zł (siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów Sądowych,

SSR Piotr Gomola

Sygnatura akt C 906/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19.07.2017r. małoletnia powódka W. K. reprezentowana przez przedstawiciela ustawowego tj. matkę H. K. (1), a działająca przez profesjonalnego pełnomocnika zażądała zwolnienie od egzekucji kwoty 1200 koron czeskich zajętych u dłużnika w osobie jej matki przez komornika sądowego przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach T. K. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze akt KM 80/ 17 prowadzonej na podstawie wyroku sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 14 września 2015 roku sygnatura akt VI GCo34/15. Nadto domagała się zasądzenia na rzecz powódki od pozwanego zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu wskazano iż powódka jest córką dłużnika H. K. (1) wobec której komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach T. K. prowadzi postępowanie egzekucyjne w sprawie sygnatura akt KM 80/17.

W dniu 19 czerwca 2017 roku podczas czynności egzekucyjnych prowadzonych w domu jednorodzinnym zamieszkiwany przez powódkę oraz jej matkę komornik sądowy dokonał zajęcia szeregu ruchomości, zajmując przy tym środki pieniężne w kwocie 1200 koron czeskich. Wymienione powyżej środki pieniężne zostały przekazane powódce przez jej ojca P. K. (1) z przeznaczeniem na sfinansowanie wycieczki do ogrodu zoologicznego i na basen w miejscowości O. na terenie Republiki Czeskiej. W związku z tym zajęte przez komornika sądowego przedmioty stanowią własność powódki wobec którego pozwany wierzyciel nie może prowadzić wobec nich postępowania

egzekucyjnego. W dniu 17 lipca 2017 roku powódka wystosowała wobec pozwanego wierzyciela żądania zwolnienia zajętych środków spod egzekucji. Jednakże do dnia wytoczenia powódki nie zostały one zwrócone.

pozew

Pozwany w piśmie procesowym z dnia 9 kwietnia 2018 roku działając przez pełnomocnika domagał się oddalenie powództwa w całości. W uzasadnieniu wskazał iż powódka nie przedstawiła dowodów na przyczynę posiadania i użytkowania przedmiotów zajęcia przez dłużnika a także dowodów w jaki sposób, jako osoba małoletnia mogła wejść w posiadanie przedmiotu egzekucji. Podniesiono iż przedmiot egzekucji tzn. środki pieniężne znajdowały się w posiadaniu dłużniczki H. K. (2) kodyka. W jej osobistej torebce, w której znajdował się też jej osobisty portfel. Powódka podnosi iż środki pieniężne były przeznaczone na wycieczkę do ogrodu zoologicznego i basen w O. w Republice Czeskiej Jednakże nie podaje żadnych terminu wycieczki dowodów na jej organizację czy zawiadomienie i organizacji terminów zapisów. Powódka w żaden sposób nie udowodniła bądź udokumentowała faktu naruszenie prawa własności, w związku z tym żądanie pozwu powinno zostać w całości oddalone a egzekucja komornicza w stosunku do zajęć do zajętych środków pieniężnych winna być prowadzona w sposób nie generujący dalszej zwłoki.

odpowiedz na pozew

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Bezspornym w sprawie jest iż wobec matki powódki tj. H. K. (1) czynności egzekucyjne prowadzi komornik sądowy przy Sądzie Rejonowym w Gliwicach T. K. w sprawie egzekucyjnej o sygnaturze akt KM 80/ 17 prowadzonej na podstawie wyroku sądu Rejonowego w Rybniku z dnia 14 września 2015 roku sygnatura akt VI GCo34/15.

W dniu 19 czerwca 2017 roku, podczas czynności egzekucyjnych prowadzonych w domu jednorodzinnym zamieszkiwanym przez powódkę oraz jej matkę, komornik sądowy dokonał zajęcia szeregu ruchomości. Zajmując przy tym środki pieniężne w kwocie 1200 koron czeskich. Środki te zostały ujawnione w portfelu dłużniczki który ta okazała komornikowi.

Dłużniczka złożyła do protokołu zajęcia oświadczenie iż owe środki stanowią własność małoletniej córki powódki W. K., wówczas lat 10.

dowód zeznania świadków P. K. (2) oraz H. K. (1)., protokoły zajęcia k. 4-7.

Właścicielem zajętych pieniędzy w trakcie dokonywania czynności egzekucyjnej pozostawała dłużniczka a złożone wobec komornika oświadczenie nie polegało na prawdzie.

dowód: Na powyższe ustalenia wskazuje zasady doświadczenia życiowego, logiki oraz kontekst sytuacyjny sprawy, w szczególności fakt zajęcia pieniędzy w czasie czynności egzekucyjnych, znajdujących się w posiadaniu dłużniczki.

Nie można wykluczyć iż prawdziwe jest twierdzenie że rodzice powódki obiecali jej organizację wyjazdu do Czech jako prezent urodzinowy.

Należy przy tym podkreślić iż jeżeli polega na prawdzie że ojciec powódki zapewnił ją o przekazaniu pieniędzy na potrzebę zorganizowania wyjazdu do Czech to w zaistniałej sytuacji, a to zważywszy na wiek powódki i zagraniczny charakter wyjazdu, oczywistym jest, iż prezent polegał w istocie na obietnicy organizacji wyjazdu, w tym jego sfinansowania. Nie była to natomiast darowizna pieniędzy. Powódka, jako osoba poniżej 13 rok życia, w zasadzie nie mogła samodzielnie wyjechać za granicę i dysponować owymi pieniędzmi za granicą, czy też organizować wyjazd. Oczywistym jest iż taki obowiązek organizacji wyjazdu i jego sfinansowania spoczywał na jej rodzicach w ramach bieżącej pieczy sprawowanej nad dzieckiem.

Sąd ustalił stan faktyczny w oparciu o dowody z dokumentów, które nie były kwestionowane co do ich prawdziwości i autentyczności oraz dowody osobowe, które podlegały wnikliwej ocenie, również w odniesieniu do pozostałych dowodów.

Świadek H. K. (1) wskazała iż zajęte środki pieniężne zostały przekazane jej córce czyli powódce przez męża P. K. (3), a były przeznaczone na wyjazd 10 letniej córki do zoo i na basen w Czechach jako prezent w formie wycieczki. Przyznała iż środki przechowywała w portfelu. W czasie wizyty u komornika udostępniła mu portfel na jego żądanie. Pieniądze zostały zajęte przez komornika. Następnie zgłosiła do protokołu że nie są to jej pieniądze lecz córki. Wskazywała iż wycieczka miała nastąpić w jak najbliższym czasie po przekazaniu pieniędzy przez męża, precyzyjnej daty nie potrafiła wskazać.

Identyczną wersję przedstawił również świadek P. K. (3) który przyznał że pieniądze były przeznaczone na sfinansowanie tego wyjazdu dla dziecka. Poinformował dziecko że dostało właśnie na ten cel pieniądze.

W ocenie Sądu zeznania obojga świadków nie polegają na prawdzie. W istocie pieniądze stanowiły własność dłużniczki na co wskazuje fakt ich posiadania w jej portfelu.

Bez znaczenia przy tym pozostaje ich późniejsze przeznaczenie.

Nawet jeśli rodzice obiecali dziecku wyjazd za granicę i jego sfinansowanie, to nie oznacza że podarowali mu na ten cel pieniądze. W istocie, jak wskazywano powyżej, dziecko nie mogło samodzielnie dysponować tymi środkami w celu organizacji wyjazdu za granicę. To do zakresu obowiązków rodziców, sprawujących z kolei bieżącą pieczę nad dzieckiem, należało natomiast jego przygotowanie, w tym zapewnienie środków finansowania. Zatem w realiach niniejszej sprawy mogli, złożyć dziecku jedynie obietnicę przeprowadzenia wyjazdu.

Natomiast podarowanie środków finansowych nie było możliwe skoro to rodziców następnie obciążał obowiązek jego organizacji, w tym sfinansowania.

Sąd zważył co następuje

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Podstawę prawną żądania stanowi przepis art. 841 §1 k.p.c., w myśl którego osoba trzecia może w drodze powództwa żądać zwolnienia zajętego przedmiotu od egzekucji, jeżeli skierowanie do niego egzekucji narusza jej prawa.

W myśl przepisu art. 845 § 2 k.p.c. zająć można ruchomości dłużnika będące bądź w jego władaniu, bądź we władaniu samego wierzyciela, który do nich skierował egzekucję. Ruchomości dłużnika będące we władaniu osoby trzeciej można zająć tylko wówczas, gdy osoba ta zgadza się na ich zajęcie albo przyznaje, że stanowią one własność dłużnika, oraz w wypadkach wskazanych w ustawie.

Ocena Sądu zaferowanych przez powoda dowodów w świetle doświadczenia życiowego i zasad logiki oraz kontekstu sytuacyjnego zdarzenia wskazuje iż właścicielem zajętych pieniędzy pozostawała dłużniczka.

Zdaniem Sądu powódka nie zdołał w sposób wiarygodny wykazać, iż jest właścicielem rzeczy w postaci koron czeskich, których dotyczy pozew. Podkreślić należy, iż to powód zgodnie z art. 6 kc winien był wykazać zasadność swego żądania. Co kluczowe, rzeczy zajęte zostały w wyniku czynności dokonanych lokalu będącym we władaniu dłużnika, w jego portfelu

Sąd podziela pogląd iż z art. 339 kc wynika domniemanie, iż władający jest posiadaczem samoistnym rzeczy. Z art. 341 kc wynika natomiast domniemanie zgodności posiadania z prawem. W konsekwencji powód winien był obalić domniemanie wynikające z tych przepisów i wykazać, iż jest właścicielem rzeczy, których dotyczy pozew.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji.

O kosztach orzeczono na mocy art. 98 kpc.

SSR Piotr Gomola